

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.087/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a személyesen eljáró lakos beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2006. december 19. napján kelt 24.K.31.781/2006/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. december 7-én 18 és 20 óra között sugárzott című műsorában megszólalt bírāja és elnökhelyettese. A beszélgetés időszerűségét az előző napon

hozott Bíróság ítélete adta, amely felmentette a beavatkozót az ellene aljas indokból, nagy nyilvánosság előtt, jelentős érdeksérelmet okozva elkövetett rágalmazás vétsége miatt magánvádló által kezdeményezett eljárásban emelt vád alól. A vád tárgyává tett beavatkozási kijelentés szerint „csak ezekkel a kirívó emberekkel van baj, akik pártutasításokat hajtanak végre - én így gondolom.” A beszélgetés kitért a bíró konkrét ügyben végzett ítélkezési tevékenységére, foglalkozott a kijelentéssel annyiban, hogy az tényállításnak vagy rágalmazásnak minősül-e, az mennyiben befolyásolja a bírák ítélkezési tevékenységét és a bírói függetlenséget.

A beavatkozó panaszában azt kifogásolta, hogy ő, mint a magánvádas eljárás másik alanya nem kapott lehetőséget álláspontja kifejtésére, ezért a felperes műsorszámában nem tett eleget a kiegyensúlyozott és sokoldalú tájékoztatási kötelességének, megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 4. § (1) bekezdésének követelményét. A panasznak az ORTT Panaszbizottsága 23-3-2041/2005. számú állásfoglalásában helyt adott és arra kötelezte a felperest, hogy meghatározott időn belül sugárzott azonos műsorában legalább 15 perces időtartamban adjon lehetőséget a panaszos álláspontjának kifejtésére. A felperes jogorvoslati kérelmére eljárás alperes 340/2006.(II.15.) számú határozatával a Panaszbizottság állásfoglalását részben megváltoztatva, közlemény közzétételére kötelezte a felperest.

A felperesnek elsődlegesen az alperes határozatának hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése, másodlagosan a határozat megváltoztatása és annak megállapítása iránt előterjesztett keresetét, hogy a terhére rótt jogsértést nem követte el, az elsőfokú bíróság elutasította. Kifejtett indokai szerint a közérdeklődésre számot tartó eseményről - a közhatalmat gyakorló bíró ítélkező tevékenységével, a beavatkozó konkrét kijelentésének minősítésével és az ennek nyomán hozott ítélet tükrében a bírói függetlenség megítélésével kapcsolatos műsorszámot ilyenek minősítette - szóló tájékoztatás akkor felelt volna meg a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének, ha a beszélgetés kiindulópontját képező bírósági eljárás alá vont beavatkozó is állást foglalhatott volna a bírói tevékenység nyilvános megítélése kapcsán előállt esetleges új értelmezéssel (tényállítást-véleménynyilvánítás) összefüggésben. Mivel a beszélgetés a bírói tevékenység nyilvánosság általi megítélésének kérdését úgy dolgozta fel, hogy érintette az előző napi büntető ügyben hozott ítéletet és annak az érintettekre gyakorolt hatását, lehetőséget kellett volna adni a beavatkozónak a megszólalásra és véleményének kifejtésére. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértése kizárólag a műsorszám első részére, a bíróval folytatott beszélgetésre állt fenn, a műsor második felében a közérdeklődésre számot tartó esemény kapcsán folytatott beszélgetés elvi szinten maradt. Az alperes határozatában alkalmazott szankciót, mint az elkövetett jogsértéssel arányban állót, jogszerűnek minősítette.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III.

törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. §. (1) bekezdésben írt követelménynek, mert nem jelöli meg a megsértett jogszabályhelyet, azt, hogy a jogsértést a felperes milyen magatartással vagy mulasztással követte el, és ezt a megállapítást milyen bizonyítékok támasztják alá. Érvelése szerint a műsorszám célja bíró személyes sorsa alakulásának bemutatása volt. A téma nem elsősorban a konkrét büntető ügy, hanem annak a bírói karra gyakorolt esetleges hatása és az érintett bíró személyes helyzetének elemzése volt, amely szükségtelenné tette a beavatkozó megszólaltatását.

Kifejtette, hogy a szabad véleménynyilvánítás és alkotás joga, valamint a sajtószabadság, beleértve a szerkesztési szabadság jogát is, magasabb rendű alkotmányos jog, mint az Rttv.-ben foglalt kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Fővárosi Ítéltábla kiegészítette a beavatkozónak a magánvádas büntető eljárás tárgyát képező kijelentésével. Az ekként kiegészített tényállás alapján is osztotta az elsőfokú bíróságnak a kiegyensúlyozott tájékoztatás sérelmével kapcsolatos jogi álláspontját.

Az elsőfokú bíróság a joggyakorlatot alakító legfelsőbb bírósági eseti döntések bemutatásával helytállóan állapította meg, hogy a műsorszámokban feldolgozottak tartalmuknál fogva közérdeklődésre számot tartó eseménynek minősültek. Ennélfogva az Rttv. 4. § (1) bekezdése értelmében érvényesülnie kellett a sokoldalú, tényszerű, időszerű, tárgyilagos és kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének. A törvényi feltételeknek maradéktalanul teljesülniük kell, a szabad véleménynyilvánítás vagy a szerkesztési szabadság az Rttv. által szabályozott feltételek között valósulhat csak meg, ellenkező esetben erre hivatkozással az Rttv. kogens rendelkezései szabadon áthághatók lennének.

Az elsőfokú bíróság az elhangzottak értékelése után helyesen állapította meg, hogy a beszélgetés fő témája a bírói függetlenség, illetve annak nyilvánosság általi megítélése, ezen belül annak a kérdésnek a vizsgálata volt, hogy meddig lehet elmenni a bíró ítélezési tevékenységének minősítése kapcsán, hogyan határolható el a véleménynyilvánítás a hazug tényállítástól. Mindez azonban a műsorszám kifogásolt részében nem elviekben, általánosságban, hanem a beszélgetésben résztvevő bíró konkrét ügyben hozott ítélete miatt az alperesi beavatkozó konkrét kijelentése és annak a beszélgetés apropóját adó büntető eljárás illetve az abban keletkezett ítélet alapján konkretizálódott. A nyilatkozó bíró hivatkozott a vád tárgyává tett kijelentéssel összefüggésben arra, hogy az nem volt általános, alapvetően őt illette, rá vonatkozott, annak ellenére, hogy név nélkül, pusztán az általuk hozott ítélet megemlékezésével másokat is megjelölt a beavatkozó. A műsorvezető több alkalommal idézte - egyébként nem teljes terjedelmében - a beavatkozó kijelentését, és azt kísérelte meg elemezni, hogy a kijelentés vélemény,

rágalmazás, vagy hazug tényállítás lehet-e és a tárgyan hozott, az alperesi beavatkozót felmentő ítélet után az ilyen és ehhez hasonló kijelentéseknek mi lesz a sorsa, mi vár a bírókra ezek után. A beszélgetés ellentétben a fellebbezésben hivatkozottakkal a bíró személyes sorsa alakulásával, jövőjével nem foglalkozott, kizárólag a beavatkozó kijelentésével és a bíróság ítéletével összefüggésben nyilatkoztatta meg a témáról folytatott beszélgetés e részének egyedüli résztvevőjét. Mivel a műsorszám központi témáját a beavatkozó konkrét kijelentése és annak elemzése, értékelése képezte, nem lett volna mellőzhető annak a személynek a megszólaltatása, aki a beszélgetés alapját képező kijelentést tette, és aki a magánvádas eljárás másik alanya, jelesül vádlottja volt. Ennek elmulasztásával a felperes jogsértést követett el, amely az alkalmazott szankciót indokolta.

A fellebbezés kapcsán kiemeli még a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ában foglalt jogkörében eljárva, valamennyi körülmény gondos mérlegelésével hozta meg döntését, amelyet körültekintően, részletesen és okszerűen indokolt. Ítéletében számot adott az alkalmazott jogszabályokról, a jogsértés tényéről és az ezt alátámasztó bizonyítékról is. Elemezte a hangkazetta anyagát, rámutatott azokra a tényekre, amelyekre alapította döntését. Ítéletének indokolásában pontosan megjelölte és értékelte azokat a szempontokat, amelyek alapján a műsorszámot kiegyensúlyozatlannak találta, így ítélete a Pp. 221. §-ában foglalt követelményeknek mindenben megfelelt.

Tévesen állítja a felperes, hogy a műsorban harmadik személynek „semmi keresnivalója” nem volt. A beszélgetés a beavatkozó kijelentése és e kijelentésnek a bíróság általi megítélése, és erre tekintettel a bíróság munkája jövőbeni alakulásának megítélése volt. Az, hogy a beszélgetés során a büntető ítélet alapját képező eseménysort és a beavatkozó kijelentéseit részletesen elemezték, arról véleményt formáltak megteremtette az alperesi beavatkozó részvételének szükségességét is.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes a Pp. 78. § (1), és (2) bekezdése értelmében köteles az alperes másodfokú perkötségének megfizetésére.

A sikertelenül fellebbező felperes az illetékről szóló 1990. XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2007. szeptember 12. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül: